

Република Србија
ГРАД ВРАЊЕ
СКУПШТИНА ГРАДА ВРАЊА
Број: 000246947 2025
28.01.2025.године
В р а њ е

На основу чл.33.ст.1.тач.6 у вези чл.66.ст.3. Закона о локалној самоуправи („Сл.гласник РС“, број: 129/2007, 83/2014 - други закон, 101/2016 - други закон, 47/2018 и 111/2021 - други закон), чл.16,17,18,19,20 и 21. Одлуке о јавним признањима града Врања („Сл.гласник града Врања“, бр.23/11-пречишћен текст и 25/14, 18/18 и 11/19), чл.33.ст.1.тач.7. Статута Града Врања („Сл.гласник града Врања“, број: 10/24-пречишћени текст), Скупштина града Врања на предлог Комисије за мандатно имунитетска и административна питања и избор и именовање Скупштине града Врања, на седници одржаној дана 28.01.2025.године, донела је

ОДЛУКУ О ДОДЕЛИ ЈАВНИХ ПРИЗНАЊА ЗА ДАН ГРАДА- 31. ЈАНУАР, ДАН ОСЛОБОЂЕЊА ВРАЊА 1878. ГОДИНЕ

Члан 1.

„Специјално Јавно признање 31. јануар“, у виду дипломе са новчаним износом од 100.000, динара, додељује се академику проф. др Јовану Хаџи Ђокићу, за изузетне резултате у области здравствене заштите (допринос унапређењу рада здравствене службе, примена савремених метода лечења и научних достигнућа, добровољно давање крви и друге активности на плану унапређења здравствене заштите грађана) за двадесетчетири године рада на Одељењу Урологије у Општој болници града Врања.

Академик проф.др Јован Хаџи Ђокић рођен је 1944.године у Бајиној Башти. Дипломирао је на Медицинском факултету у Београду 1969.године. После дипломирања завршио је Санитетско-официрску школу у Београду. Од 1970. до 1973. године је радио као стручни сарадник на Институту за хистологију и ембриологију Медицинског факултета Универзитета у Београду. Од 1973. до 2009.године радио је на Уролошкој клиници у Београду. Специјалистички испит из урологије положио је 1976.године са одличним успехом. Магистарску тезу одбранио је 1977.године на Медицинском факултету у Београду. Докторску дисертацију под називом „Реаговање ћелија простате на полне стероиде“ одбранио је 1982.године на Медицинском факултету у Београду. Стручно се усавршавао у болници Foch (Centre Medico Chirurgicale) у Паризу и на Универзитетској уролошкој клиници у Фиренци.

Током рада на Институту за хистологију и ембриологију (1970.-1973.) водио је практичну наставу на Медицинском факултету у Београду и повремено на Медицинском факултету у Приштини. У звање асистента за предмет Хирургија-урологија на Медицинском факултету Универзитета у Београду изабран је 1977.године, у звање доцента 1985.године, ванредног професора 1989.године, а редовног професора 1993.године.

Значајан допринос у здравству оставио је на Одељењу Урологије у Општој болници у Врању, а поред тога и одељењима Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, „Звездара“, Болницама у Лесковцу, Пироту, Ћуприји, Ваљево, Шапцу, Крушевцу, Сремској Митровици, Вршцу, Бору, Чачку и Смедереву, где је вршио едукацију лекара уролога.

Од 1995. до 2019.године (двадесетчетири године) је био стручни консултант на Одељењу Урологије у Општој болници у Врању, помагао у раду са лекарима и урадио више од 300 операција. Такође, учествовао је у организацији стручних састанака Уролошке секције и Нефролошке секције који су били организовани у Врању и Манастиру Прохор Пчињски. Као директор Уролошке клинике у Београду и Клиничког центра Србије помагао је у лечењу пацијената Пчињског округа. Од 1993. до 2000.године, био је консултант на уролошком одељењу Никшићке болнице, урадио већи број тежих операција, поготову рака мокраћне бешике. Радио без новчане накнаде и држао предавање на француско-црногорским данима медицине.

Последњих година развио је веома интензивну сарадњу са Националним институтом за рак у Хавани. Гостовао је по позиву шест пута у последње четири године и при томе урадио 150 показних хируршких интервенција из области уролошке онкологије и одржао 30 предавања из различитих области.

Обављао је практичну и теоретску наставу на Медицинском факултету Универзитета у Београду за предмет Хирургија-урологија, а такође је учествовао у настави на медицинским факултетима у Нишу и Крагујевцу. Био је председник испитне комисије за предмет Хирургија на Медицинском факултету у Београду и председник комисије за полагање специјалистичког испита из урологије 15 година. Био је ментор студентима у изради десет магистарских теза и дванаест докторских дисертација, док је за више од педесет магистарских теза и докторских дисертација био члан или председник комисија за њихову одбрану.

Готово цео свој радни век је провео на Уролошкој клиници у Београду, а за начелника одељења на овој клиници је изабран 1985.године. За директора Института за урологију и нефрологију Клиничког центра Србије изабран је 1994.године. Био је консултант за урологију на Институту за онкологију и радиологију Србије, као и у Гинеколошко-акушерској клиници „Народни фронт“ и Клиници за гинекологију и акушерство Клиничког центра Србије. За генералног директора Клиничког центра Србије постављен је у јулу 1998.године и ову функцију обављао две и по године.

После повратка са стручних усавшавања 1985. и 1989. године, увео је бројне методе на Уролошкој клиници у Београду и у уролошку хирургију у Србији, међу којима су: ретропубична радикална простатектомија код локализованог карцинома простате, перинеална радикална простатектомија, ортотопска уринарна деривација по Sameu-у, (метода 1 и 2), ортотопска уринарна деривација по Ghoneim-у и Studer-у и континента уринарна деривација (modified sigma rectum pouch) после тоталне цистектомије.

Оснивач је и дугогодишњи председник Управног одбора Школе оперативне урологије у Пироту. У тој школи је 1998.године увео тзв. тензион-фрее вагинал тапе (ТВТ), методу хируршког лечења стрес уринарне инконтиненције.

Објавио је више од 600 стручно-научних радова и 14 монографија. То су: Тумори мокраћне бешике (1995), Ангиографски атлас уролошких обољења (1995), Уринарне стеме (1996), Ургентна урологија (1997), Уролошка гинекологија (2000), Minimal Invasion Treatment of Urinary Obstruction (2000), Локализовани карцином простате (2005), Уринарне деривације (2009), Уринарна инконтиненција (2009), Еректилна дисфункција (2012) и Простата (2014). Написао је више од 60 поглавља у уџбеницима и монографијама других аутора. Одабрана поглавља из урологије (2020), Prostate Cancer: Advancements in the Pathogenesis, Diagnosis and Personalized Therapy (2023).

Члан је Српског лекарског друштва и његове Уролошке секције, Српског уролошког друштва и многих међународних удружења уролога, међу којима су European Association of Urology и Societe General d'Urologie. У два мандата је био председник Удружења уролога Југославије. Почасни је члан Удружења уролога Румуније. Председавао је сесијама на конгресима Светског удружења уролога (SIU) у Паризу (2007), Кејптауну (2010), Шангају (2009), Берлину (2011), Сантијагу (2008), Ванкуверу (2013) и Глазгову (2014). За све те конгресе био је рецензент за пријем радова из различитих области урологије. Одржао је више од 80 предавања по позиву у Србији и региону и у Црногорској и Македонској академији наука и уметности. Најзначајнија предавања по позиву била су у Варни, Будимпешти (на Универзитету Semmelweis), Фиренци, Арецу, Милану, Букурешту, Будви, Софији, Скопљу итд. Учествовао је на бројним конгресима у земљи и иностранству: Барселона, Минхен, Париз, Хамбург, Амстердам, Милано, Арецо, Рим, Трст, Загреб, Будимпешта, Букурешт, Атина, Стокхолм, Сантијаго, Сиднеј, Сингапур итд.

Члан је уређивачких одбора часописа Acta chirurgica Iugoslavica (Београд), Facta Universitatis (Ниш), Medicus (Пирот) и Urology (Софија).

Ванредни члан Академије медицинских наука Српског лекарског друштва постао је 1996. године, а редовни члан 2003. године. У оквиру активности Академије организовао је научни скуп Хирургија уретре (2003) и био предавач на два научна скупа о обољењима простате (1997. и 1999. године).

За дописног члана САНУ изабран је 2003. године, а за редовног 2009. године. Председник је Одбора за туморе урогениталног система САНУ и руководилац пројекта за скрининг карцинома простате. Извршни одбор САНУ га је именовао за координатора пројекта за ендемску нефропатију и међуакадемијску сарадњу са академијама наука и уметности Македоније и Бугарске. Члан је Комисије за задужбине САНУ. Посебно се ангажовао као члан радне групе за оснивање огранка САНУ у Нишу.

Био је председник Савезне комисије за лекове при Министарству здравља Југославије, члан Управног одбора Агенције за лекове и медицинска средства Србије (АЛИМС) и председник Управног одбора Клиничког центра Србије, члан Управног одбора Гинеколошко-акушерске болнице у Београду „Народни фронт“, председник Управног одбора Института за кардиоваскуларне болести „Дедиње“, Београд.

- Члан Академије медицинских наука Српског лекарског друштва од 1996. године;
- Члан Српске академије наука и уметности од 2003. године;
- Професор Медицинског факултета Универзитета у Београду;
- Председник Управног одбора Института за кардиоваскуларне болести „Дедиње“, Београд од 2017. године;
- Члан Већа Градске општине Врачар од 2016-2020. године;
- Председник Скупштине Градске општине Врачар од 2020. године у два мандата;
- Добитник Октобарске награде Београда, за књигу „Тумори мокраћне бешике“ (1996),
- Почасни грађанин Власотинца (2015),
- Почасни грађанин Лесковца (2004),
- На Дан државности Републике Србије - 15. фебруара 2020. године, од стране председника Републике Србије, Александра Вучића, уручен му је Орден Карађорђевог ордена звезде трећег степена, који се додељује за нарочите заслуге и успехе у представљању државе и њених грађана;
- Почасни члан Удружења уролога Румуније.

Имајући у виду да је академик проф. др Јован Хаџи Ђокић, остварио изузетне дугогодишње резултате и допринос у области здравствене заштите у Општој болници града Враћа, на Одељењу Урологије, значај који је оставио за наше грађане односно пацијенте за своје 24 (двадесетчетири) године рада, Скупштина града Враћа додељује академику проф. др Јовану Хаџи Ђокићу „Специјално Јавно признање 31. јануар“.

„Јавно признање 31. јануар“ (колективна), додељује се следећим правним лицима и то:

I

„Јавно признање 31. јануар“ у виду дипломе додељује се Канцеларији за дуално образовање и Национални оквир квалификација, због изузетних резултата у васпитно-образовној делатности (успех ученика, ванредне активности, осавремењавање процеса наставе и друге активности на плану унапређења васпитно-образовне делатности).

Канцеларија за дуално образовање и Национални оквир квалификација основана испред Владе Републике Србије, ради обезбеђивања вршења стручних и техничких послова од заједничког интереса за Владу и више органа државне управе, са мисијом да дуално образовање буде један од главних носиоца развоја кадровског и привредног потенцијала Републике Србије и да развија стандарде квалификација у складу са развојем савременог друштва, да обезбеди квалитет у процесу стицања квалификација, као и њихову упоредивост и препознатљивост са

квалификацијама стеченим у другим државама која у будућности треба да постане лични избор младих која води ка сигурној каријери, на челу са директорком проф. др Габријелом Грујић.

Уз подршку службе Владе Републике Србије, Канцеларије за дуално образовање на путу креирања оквира која представља један од најзначајнијих пројеката којем је приступио Град Врање и Средња „Хемијско-технолошка школа“ у Врању који је реализован изградњом Тренинг центра на простору Слободне зоне у Бунушевцу, град Врање, уз претходно потписани Споразум о пословно-техничкој сарадњи између Канцеларије за дуално образовање и Национални оквир квалификација, Града Врања и Средње „Хемијско-технолошке школе“ у Врању. Оваква капитална инвестиција представља трајно улагање у образовни систем града Врања која омогућује похађање формалног дуалног образовања и класичног образовања ученицима, али и будућим студентима. Поред тога предуслов је за долазак инвеститора чијим доласком се смањује незапосленост, прилика за отварање нових радних места и побољшање локалног економског оквира за Град Врање и Пчињски округ.

Канцеларија за дуално образовање и Национални оквир квалификација дала је немерљив допринос развоју дуалног образовања у Граду и за цео Пчињски округ.

„Хемијско-технолошка школа“ Врање је ушла у дуално образовање још 2017.године, са образовним профилем Модни кројач. У поменутој средњој школи постоје два образовна профила по дуалном образовању и то: Модни кројач и Оператер за израду намештаја, захваљујући одличној сарадњи са Канцеларијом за дуално образовање и Привредном комором Србије.

У Тренинг центру, осим учења кроз рад, биће актуелне преквалификације и доквалификације, а у блиској будућности биће омогућено и признавање претходног учења, односно стицање сертификата за знања која су стекли у одређеним компанијама, а нису имали прилике да се за одређену област формално образују.

Изградња Тренинг центра Канцеларија за дуално образовање и Национални оквир квалификација је дала значајан допринос у обезбеђењу инфраструктуре у образовању кроз изградњу, опремање и модернизацију Тренинг центра.

Канцеларија је обезбедила је неопходна средства за финансирање и спровела поступак набавке за извођење радова на изградњи објекта, обезбедила је реализацију закљученог уговора о извођењу радова у складу са Законом о буџету Републике Србије за 2024.годину, старала се о реализацији подпројеката који су у вези са овим споразумом, што подразумева и праћење динамике извођења радова, провера квалитета изведених радова, праћење рада службе стручног надзора, праћење спровођења мера безбедности и здравља на раду и доношење одлуке о евентуалним потребама за извођење додатних радова.

Канцеларија за дуално образовање и Национални оквир квалификација планира развој и спроводи мере и активности у области дуалног образовања у складу са усвојеним стратешким документима, међународним конвенцијама и другим актима. Канцеларија припрема стручне основе и израђује законе и подзаконске акте из дуалног образовања у средњем стручном образовању, дуалног модела студија у високом образовању, каријерног вођења и саветовања, као и Националног оквира квалификација Републике Србије (НОКС). Део надлежности Канцеларије је праћење примене закона и прописа из ових области, као и процена ефеката увођења дуалног образовања у средњем стручном образовању и високом образовању и НОКС-а у складу са стратешким документима.

У Канцеларији се прати стање, израђују методологије, анализе, студије, елаборати и извештаји, али и покрећу иницијативе за решавање питања из ових области.

Делокруг рада Канцеларије је и унапређивање социјалног партнерства, стручна подршка раду социјалних партнера укључених у процесе дуалног образовања и НОКС – секторска већа, Савет за НОКС, Агенција за квалификације, образовне-васпитне установе у систему дуалног образовања и васпитања и др.

Канцеларија израђује анализе и припрема предлоге за унапређивање уписне политике из области дуалног образовања, каријерно вођење и саветовање и НОКС. Праћење рада јавно признатих организатора активности образовања одраслих и других носилаца активности у области дуалног образовања, НОКС-а и целоживотног учења и спровођење активности на предлагању и доношењу аката у вези са њиховим статусом, ради на унапређивању рада запослених у образовно-

васпитним установама из области дуалног образовања и развија стандарде и нормативе простора, опреме, наставних средстава и сл..

Канцеларија се бави повезивањем јавног и приватног сектора, учествовањем у припреми стратешких и планских докумената, нацрта закона, других прописа, израдом студијско-аналитичких докумената и припремом предлога за унапређивање уписне политике.

Канцеларија прати рад јавно признатих организатора активности образовања одраслих, даје подршку остваривању међународне сарадње и развојних иницијатива, планирање, обезбеђивање, утрошак и контрола буџетских, донаторских и кредитних средстава у области дуалног образовања, НОКС-а и целоживотног учења, иницирање унапређивање Јединственог информационог система просвете у делу који се односи на дуално образовање и васпитање, целоживотно учење и НОКС и његово повезивање са европским базама података о квалификацијама.

Унапређивање партнерства, односно праћење рада и пружање стручне подршке раду надлежних институција, тела и социјалних партнера укључених у процесе дуалног образовања, НОКС-а, признавања професионалних квалификација и професија од посебног интереса за Републику Србију и целоживотног учења и остваривање других облика сарадње на националном и међународном плану.

За потребе обављања послова Канцеларија, сагласно закону, користи податак из Јединственог информационог система просвете, централног регистра обавезног социјалног осигурања, Националне службе за запошљавање и Републичког завода за статистику.

Канцеларија пружа подршку развојним иницијативама, координира активности и учешће у програмирању и имплементацији домаћих и међународних пројеката и обавља улогу националне координационе тачке за повезивање НОКС-а са Европским оквиром квалификација.

Имајући у виду да је Канцеларија за дуално образовање и Национални оквир квалификација, својим активностима и радом, допринела унапређењу у васпитно-образовној делатности, Скупштина града Врања, Канцеларији за дуално образовање и Национални оквир квалификација додељује „Јавно признање 31.Јануар“.

II

„Јавно признање 31.јануар“ у виду дипломе додељује се Јавној установи Позориште „Бора Станковић“ Врање, за изузетне резултате у области друштвене делатности у области културе (нови културни садржаји, очување и заштита културних добара и друге активности на плану унапређења културе у Граду).

Јавна установа Позориште „Бора Станковић“ у Врању основана је 1924. године када је започела континуитет у постојању позоришта као институције, успостављањем „Позоришне грађанске касине“, када у Врању почиње организовани позоришни живот. У 2024. години позориште је обележило 100 година постојања. Током сто година постојања, мењао се статус и назив установе. Непромењена је остала стална тежња ка високим уметничким вредностима, напретку и развоју, што је ову установу довело у ред најбољих професионалних позоришта у земљи.

Културна манифестација у организацији Позоришта „Бора Станковић“ један од најстаријих позоришних фестивала на југу Србије, јесу „Борини позоришни дани“ посвећени Борисаву Станковићу. Традиционално се одржавају од 1979. године у последњој недељи октобра месеца. Одржава се сваке године традиционално у трајању до осам дана. Љубитељи позоришне уметности имају прилике да виде најбоље позоришне представе из протекле сезоне и оне које су премијерно приказане текуће године. На крају фестивала публика бира најбољу представу за протеклу годину односно најбољу представу Бориних позоришних дана.

У октобру 2024.године одржани су 44. Борини позоришни дани под темом Позориште у трауматизованом друштву. Позориште „Бора Станковић“ је такође, извела премијерно представу „Босоноги у парку“ Нила Сајмона, „Снегови у нама“ и „Галеб“ по делима Антона Павловича Чехова. Редовно су на репертоару филмске продукције, дечије сцене и гостујуће представе.

Достигнућа у 2024.години су:

- учествовање на четири фестивала на којима су освојене две награде;
- представа „Ништа нећемо заборавити“ ушла је у избор најбољих од пет представа у Србији;

- одиграно је преко 100 позоришних представа и приказано преко 100 филмских остварења, које је посетило око 20.000. грађана.

- редовна гостовања на фестивалима у земљи и иностранству са којих се редовно враћа са освојеним наградама (последњих 10 година позориште је учествовало на 20 фестивала и освојило 34 награде);

Једно од значајнијих је учествовање на Националном позоришном фестивалу „Стеријино позорје“ на којем су освојене две награде и два велика Међународна фестивала у Русији, које заслуге говоре у име великог јубилеја и рада јавне установе.

Имајући у виду значај Јавне установе Позориште „Бора Станковић“ Врање, за изузетне резултате у области друштвене делатности у области културе (нови културни садржаји, очување и заштита културних добара и друге активности на плану унапређења културе у Граду), Скупштина града Врања додељује Јавној установи Позориште „Бора Станковић“ Врање „Јавно признање 31. Јануар“.

III

„Јавно признање 31. јануар“ у виду дипломе додељује се Удружењу грађана македонске националне заједнице Пчињског округа „Гоце Делчев“ - Врање, због изузетних резултата у области културе (нови културни садржаји, очување и заштита културних добара и друге активности на плану унапређења културе у Граду) и због изузетних резултата на плану информисања (увођење нових програмских садржаја, објективност и благовременост у информисању и друге активности и циљу развоја и унапређења ове области).

Удружење грађана македонске националне заједнице „Гоце Делчев“ Врање, формирано је 12.02.2005. године, са седиштем у Врању, адреса Краља Стефана Првовенчаног бб.

Удружење грађана македонске националне заједнице „Гоце Делчев“ Врање је невладино и непрофитно удружење основано на неодређено време, у којем се добровољно удружују грађани са подручја Пчињског округа који су македонског порекла. Циљеви Удружења су у остварењу заједничких активности у областима неговања традиције и обичаја земље, као и порекла и очувања националног индентитета. Такође, неговање језика, фолклора, културе, хуманитарних акција, туристичких и других активности које су неопходне за очување индентитета.

Од 12.02.2005. године, Удружење слави Крсну славу Света Три Јерарха, негује македонску културу, обичаје и традиције, као и информисање кроз две ТВ емисије на свом језику, као новина у Републици Србији, и то: Македонска разгледница и Инфомак. Такође, организује и хуманитарне акције прикупљања крви.

Реализовани пројекти:

- Упис невладиних студената у Републици Северна Македонија (укупно 65). Највише уписаних је у 2024. години (укупно 16). Од њих 16, девет студената је уписало Медицински факултет. Омогућен им је бесплатан смештај, храна, без полагања пријемног испита, а имају новчану месечну надокнаду у виду стипендије за време редовних студија.
- Организовано је 16 македонских вечери;
- 20 духовно-туристичких путовања на релацији Македонија-Србија;
- Дани Македонске културе у Пчињском округу;
- Добровољне акције давања крви: одобрени пројекти града Врања (2021-2024. год.);
- Чеп по чеп да улепшамо неке живот-пројекат града Врања уз стално сабирно место за чепове на јавном месту;
- Српско-македонска народна баштина кроз народне ношње;
- Сличност српско-македонског народа кроз народне ношње;
- Ми замишљамо свет као поље за културну сарадњу међу народима- Министарство културе Р. Србије;
- Инфомак- информативна Радио и ТВ емисија на македонском језику одобрена 2012.2013. и 2019. године из Македоније;
- Македонско катче- одобрен пројекат-2024 из МНР Македоније;
- Македонска разгледница- Радио-ТВ емисија на македонском језику, одобрен пројекат од Националног савета МНМ у Републици Србији од 2015. године у континуитету;

- Гоцеви дани- међународна манифестација одобрена од Националног савета МНМ у Републици Србији од 2010.године у континуитету;

-Едукативна радионица- одобрен пројекат од Националног савета МНМ у Републици Србији од 2018.године у континуитету.

Награде и признања:

- 1.Плакета најбоља македонска заједница у Републици Србији-2012.године;
- 2.Плакета најбоља македонска заједница у Републици Србији-2013.године;
3. Плакета Златно сонце 20;
- 4.Специјална повеља Град Врање;
5. Захвалнице и меморандуми о сарадњи.

Имајући у виду да је Удружење грађана македонске националне заједнице Пчињског округа „Гоце Делчев“ Врање, својим активностима и радом, остварило изузетне резултате у области културе и на плану информисања,као и награде и признања, Скупштина града Врања, Удружењу грађана македонске националне заједнице „Гоце Делчев“ Врање, додељује „Јавно признање 31.јануар“.

„ Јавно признање 31.Јануар“ (појединачна), додељује се следећим физичким лицима и то:

I

„Јавно признање 31.јануар“ у виду дипломе додељује се Зорану Величковићу из Врања, због изузетних резултата у области информисања (благовременост и објективност информисања, лични допринос развоју и унапређењу области информисања).

Зоран Величковић је рођен 1959.године у Врању. Дипломирани је економиста које звање је стекао на Економском факултету у Нишу 1984.године. После завршених студија радио је на одговорним дужностима у више угледних компанија у Врању (Симпо, Јумко), где је показао изузетне резултате.

Од јула 1984.године до септембра 1994.године радио је у компанији „Симпо“ на пословима референта у сектору планско-аналитичких послова, затим у финансијском сектору на пословима координатора робно материјалног пословања и фактурисања, затим у сектору као шеф малопродаје свих симпових малопродајних објеката тадашње СФРЈ и као први директор Робне куће „Симпо“ у Врању.

У периоду од 1989.године до 1990.године, био је најмлађи делегат у Већу удруженог рада Скупштине Републике Србије, када је усвојен нови Устав Републике Србије, којим је уведен вишестраначки парламентаризам. Један од најзначајнијих доприноса из тог периода било је његово ангажовање, пре свега у раду Одбора за привреду, енергетику и рударство, као и на седницама Скупштине за очување самосталности електродистрибуције Врање. Самосталност је сачувана захваљујући његовом ангажовању и координисаним активностима са тадашњим руководством Општине Врање, Пчињског округа и Електродистрибуције Врање.

На врхунцу своје каријере, 1994.године је добио понуду за рад у симповом представништву у Москви, али је остао у родном граду Врању и наставио да гради своју успешну каријеру. Од септембра 1994.године до октобра 1996.године је радио у Трговинском предузећу „7.Јули Врање“, на пословима генералног директора.

Од октобра 1996.године до марта 2003.године је радио у компанији „Јумко“ на пословима директора продаје за Београд и Војводину, помоћника генералног директора за маркетинг и информисање, као и на пословима комерцијалног директора фабрике минералне воде „БИВОДА“ у оснивању и првој години рада.

У компанији „Јумко“ био је одговорни уредник „Јумко новина“ и „Радио Јумка“, а 2003. и 2004.године је био генерални директор Радио телевизије Врање. Од 16.03.2010.године до 10.10.2016.године радио је на пословима директора ЈП „РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА ВРАЊЕ“, а од 10.10.2016.године па до данас, власник „РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ ВРАЊЕ“ ДОО, директор, главни и одговорни уредник „РТВ ВРАЊЕ“ ДОО, као и већински власник „РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ БУЈАНОВАЦ“ ДОО.

Његов велики допринос и залагање за „Радио телевизију Врање“ и „Радио телевизију Бујановац“ је био у време приватизације медија. Водио је активну борбу за очување локалних и регионалних медија на територији целе Србије, а својм ангажовањем и личним доприносим успео је да сачува опстанак и даљи напредак РТВ Врање. Након успешне приватизације, пословање РТВ Врање се одвија у континуитету.

Под његовим руководством „Радио Телевизија Врање“ је увек објективно сагледавала све актуелне догађаје на простору Пчињског округа. Радио Јумко, а посебно Радио и Телевизија Врање су увек имали емисије духовног, историјског и културног садржаја.

Активно је учествовао у телима Министарства у изради медијске стратегије и медијских закона. Био је члан Радне групе за израду Закона о јавном информисању и медијима, активно је учествовао у телима Министарства у борби за израду медијске стратегије и медијских закона.

Скоро сваке године је члан комисија Министарства информисања за оцену квалитета медијских пројеката и расподелу средстава, као и комисија у многим локалним самоуправама, попут Крушевца, Ниша, Уба, Беле Паланке, Баточине, Лебана, Лознице и других.

Од 2017.године до децембра 2024.године је био председник Професионалног удружења новинара Србије. Одлуком Владе Републике Србије именован је за члана Савета Педагошког факултета у Врању, Универзитета у Нишу у два сазива.

Основач је и први председник Есперанто друштва у Врању, за међународни језик.

Кординатор је многих медијских пројеката који су промовисали и афирмисали Град Врање, као и светиње Православне епархије врањске. Са Епархијом врањском је сарађивао у бројним активностима и програмима, а добитник је Грамате за објективно информисање и професионално представљање и очување црквене баштине, као и Грамате за допринос обележавању 950 година манастира Преподобни Прохор Пчињски. Такође, био је члан бројних Организационих одбора за обележавање великих празника и јубилеја у Српској православној цркви.

Имајући у виду да је Зоран Величковић из Врања, остварио изузетне дугогодишње резултате, достигнућа и допринос у области информисања, Скупштина града Врања додељује Зорану Величковићу „Јавно признање 31.јануар“.

II

„Јавно признање 31.јануар“ у виду дипломе додељује се Александру Станојевићу рођеном у Врању, сада живи у Нишу, због изузетних резултата у области издатих односно остварених и признатих дела, односно достигнућа у области научног и уметничког стваралаштва).

Александар М. Станојевић рођен је 1952. године у Врању по занимању је новинар, хроничар и публициста. У новинарство је ушао са непуних осамнаест година, све до 2001. године када почиње да се активно бави публицистичким радом. Више година, као новинар је био главни и одговорни уредник популарних фабричких листова. Био је и уредник новина „Симпа“, „Заваривача“ и „Јумка“, као и стални дописник дневних листова – „Борба“, „Наша борба“, „Политика“, новосадског „Дневника“ и „Рада“.

У децембру 1974. године почео је са радом у Комитету омладине Врања, како је већ то написао у свом делу „НЕ БРИШИТЕ МИ СЕЋАЊЕ“, издатом 2021.године у коме је описао новинарски живот у причама у свом родном граду.

Његова прва књига, „ИЗА МОГ ПЕРА“, из штампе је изашла децембра 1999.године. У књизи је четрдесетак, по избору аутора, оригиналних од неколико стотина објављених репортажа из времена професионалног бављења новинарством, као дописника из Врања. Специфичност ове књиге је истинитост догађаја и стварна места збивања, као и имена актера. Доласком у Ниш 2002.године, његов публицистички рад постаје много озбиљнији и конкретнији, а и комплекснији. Године 2007. објављује другу књигу НИШЛИЈЕ А НИСУ КАЛФЕ, реч је о двадесетак романсираних, а по природи доста специфичних биографија знаменитих, а временом све више неоправдано заборављених Нишлија из области позоришта и филмске уметности и др.

Дело „ДАЛЕКО ОД ПРВОГ КОРАКА“ издато 2018. године, посветио је Граду Врању и свом оцу Милораду Станојевићу, описао је све „Оно што нисте знали“ о познатим врањанцима који су данас успешни у својим каријерама. Дело чини скуп живописних прича педесетак успешних људи југа Србије (Врања, Бујановца, Владичиног Хана, Сурдулице).

Збирка КАК(В)О НАМ ЈЕ ПАМЋЕЊЕ? издата 2010.године, садржи две и по хиљаде изјава политичара, културних и јавних радника са простора бивше Југославије у периоду од 1991. до времена објављивања 2010.године. Исте године издата је и друга збирка ЛАВИРИНТУ ДУШЕ од четрдесетак песама из студенских дана, након четири године „живота“ у некој од фијока.

Потом је 2013. године издао другу књигу поезије РЕЧИ ЛАВИРИНТУ ДУШЕ 2.

- 2015. године - НИШЛИЈА, А НИСУ КАЛФЕ;
- 2017. године – ЊЕГОВА ДУГА БОРБА (у четири издања до 2019.године);
- 2019. године – ГОДИНЕ ЋУТАЊА – о последицама бомбардовања осиромашеним уранијумом 1999.године (са три издања до 2020.године);
- 2024.године – ВРЕМЕПЛОВ, јубиларна књига, петнаеста у његовом стваралаштву;

Члан је Удружења књижевника Врања и Удружења писаца „Чегар“ у Нишу.

За свој новинарски рад 1986.године, проглашен је за најбољег привредног новинара у Србији.

Иако је две деценије у Нишу, у срцу је остао прави Врањанац који безгранично користи и негује врањски дијалект, по чему је препознатљив што очиткује у књизи ДАЛЕКО ОД ПРВОГ КОРАКА.

Данас као независтан новинар, хроничар и публициста у пензији наставља да се бави истраживачким новинарством. Живи и ради у Нишу. Управо у овој години обележава својих 55. година бављења новинарством од чега три деценије у Врању.

Имајући у виду да је Александар Станојевић, остварио изузетне резултате у области издатих односно остварених и признатих дела, односно достигнућа у области научног и уметничког стваралаштва, Скупштина града Врања додељује Александру Станојевићу „Јавно признање 31.јануар“.

Члан 2.

Одлуку објавити у „Службеном гласнику града Врања“, интернет страници града Врања и медијима града Врања.

СКУПШТИНА ГРАДА ВРАЊА

28.01.2025.године, број: 000246947 2025

ПРЕДСЕДНИЦА СКУПШТИНЕ,

Зорица Јовић дипл.економиста

